

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatei Cojocaru Valentina prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2019, în cauza penală privind-o pe

Cojocaru Valentina XXX, născută la XXX,
originară din XXX, domiciliată în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 18.07.17 – 15.11.2018 (prima instanță);
2. 15.12.2018 – 29.05.2019 (instanța de apel);
3. 25.09.2019 – 12.02.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 15 noiembrie 2018, inculpata Cojocaru Valentina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune pe un termen de 1 an.

Procesul cu privire la acțiunea civilă s-a încetat din motivul retragerii acțiunii civile de către partea civilă Gorobeț Valentina.

Prin sentință s-a soluționat și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpata Cojocaru Valentina la data de 12.06.2017 la ora 08:45, aflându-se la hotarele gospodăriei sale situată pe XXX, cu ale vecinei sale Gorobeț Valentina, au inițiat un conflict verbal care s-a transformat în îmbrânceală reciprocă, pe parcursul căreia Cojocaru Valentina, având asupra sa o secere, urmărind scopul amenințării cu omor, cu cuvinte de amenințarea cu moartea „te omor”, „te tai” s-a apropiat de cet. Gorobeț Valentina, și a început a-i aplica acesteia mai multe lovituri în regiunea antebrățelor, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 222D din 23.06.2017 o plagă tăiată pe suprafața anterioară a brațului stâng treimea medie care se califică ca vătămare ușoară, precum și 14 echimoze și 11 excoriații a ambelor membre superioare la diferite niveluri și pe diferite suprafețe care se califică ca vătămări neînsemnate. Reieșind din acțiunile violente a cet. Cojocaru Valentina, partea vătămată Gorobeț Valentina a perceput amenințarea ca fiind reală, periculoasă pentru viață și integritatea corporală.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Cojocaru Valentina a comis infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, „*amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1. Avocatul Ciuru Igor în numele inculpatei Cojocaru Valentina, care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi decizii prin care inculpata să fie achitată.

Invocând faptul că:

- la examinarea cauzei instanța de fond nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele în care s-a produs presupusa infracțiune;

- instanța nu a analizat toate probele complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale prin prisma coroborării lor una cu alta pentru confirmarea sau infirmarea vinovăției inculpatei;

- nu s-a luat în calcul faptul că inculpata a fost internată în spital în ziua de 12.06.2017 cu diagnosticul TCCAÎ contuzie cerebrală , contuzie a țesutelor moi a corpului, feței, ambelor mâni, contuzia șoldului drept, fapt ce denotă că declarațiile acesteia cu privire la faptul că anume ea a fost agresată și bătută;

- urmărirea penală a avut loc cu mari încălcări, plângerea inculpatei nu se regăsește la materialele cauzei;

- organul de urmărire penală nu a verificat versiunea inculpatei precum că rănilor de pe mâinile părții vătămate puteau să apară în rezultatul tăierii de plasa metalică care desparte gospodăriile în timp ce ultima o trăgea de păr pe inculpată care se afla peste gard în proprietatea sa;

- fabula cu privire la amenințarea cu omor a fost înaintată de către partea vătămată cu scopul de a evita răspunderea pentru acțiunile ilegale ale acesteia;

- de către organul de urmărire penală nu a fost probat existența în acțiunile inculpatei a laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal.

2.2. Inculpata Cojocaru Valentina care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi decizii de achitare a sa.

Invocând faptul că:

- în cadrul examinării cauzei instanța de fond nu a constatat posibil comiterea unei amenințări, nefiind cercetate probe ce ar demonstra existența pericolului realizării acestei amenințări;

- nu s-a luat în calcul că inculpata are vârsta de 77 ani, posibilitatea comiterii faptei de omor sau cauzarea leziunilor corporale în cazul în care între inculpata și partea vătămată era un gard de sârmă de înălțimea de 1,5 m, inculpata a primit un șir de leziuni corporale în rezultatul acestui conflict;

- subiectiv au fost cercetate și puse la baza condamnării probele și anume declarațiile lui Gorobeț Victoria care este fiica părții vătămate, Gorobeț Vitalie care este feciorul părții vătămate, fiind anexate la materialele cauzei înscrisuri și decizia agentului constator prin care s-a dovedit că membrii familiei Gorobeț au comis fapte contravenționale împotriva sa, astfel aceste declarații nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2019, s-au respins

apelurile declarate și s-a menținut sentința fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că analizând probele anexate la materialele cauzei asupra faptului amenințării cu omor și vătămarea gravă a integrității corporale de către inculpata Cojocaru Valentina și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina ultimei în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a conchis că declarațiile depuse de către inculpata Cojocaru Valentina prin care aceasta nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatei este dovedită prin mai multe mijloace de probă în special declarațiile părții vătămate și a martorilor, aceste declarații având aceeași forță probantă fiind în concordanță între ele, fiind în coroborare și cu celelalte probe scrise.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar:

4.1. Avocatul Ciuru Igor în numele inculpatei Cojocaru Valentina, care a invocat temei pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu pronunțarea unei decizii prin care inculpata să fie achitată.

Invocând faptul că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- instanța de apel nu a motivat cum fiecare probă invocată de către aceasta confirmă comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal de către Cojocaru Valentina, și dacă era posibil ca o bătrână în vârstă de 75 de ani cu grave probleme de sănătate să reprezinte o amenințare pentru Gorobeț Valentina o femeie sub 50 de ani;

- la examinarea cauzei instanța de apel nu a examinat și cercetat probele prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu s-a expus în nici un fel cu privire la proba invocată de partea apărării și anume la trimitere extras care confirmă că inculpata a fost internată în spital în ziua de 12.06.2017 cu diagnosticul TCCAÎ contuzie cerebrală , contuzie a țesutelor moi a corpului, feței, ambelor mâni, contuzia șoldului drept, fapt ce denotă că declarațiile

acesteia cu privire la faptul că anume ea a fost agresată și bătută de către Gorobeț Valentina, Gorobeț Victoria și Gorobeț Vitalie;

- instanța de apel nu și-a motivat refuzul privind respingerea solicitării apărării de a fi audiat expertul judiciar pentru a înlătura orice dubiu cu privire la natura leziunilor depistate la victimă și a martorului Fasola Marcel care a dat declarații contradictorii la etapa urmăririi penale și în instanța de fond.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, invocând faptul că recurentul își motivează recursul exclusiv prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. 1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în prezența temeiurilor menționate de norma dată.

La caz, recurentul a invocat drept temei pentru declararea recursului ordinar prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând materialele cauzei, Colegiul penal constată că, temeiul invocat de recurent, prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, Colegiul penal menționează că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a

afectat soluția instanței, însă recurentul indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în procedura de recurs ordinar.

Instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) și 436 Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apelurile declarate, fiind reflectate clar concluziile pe care se întemeiază soluția instanței de apel în partea menținerii soluției primei instanțe în latura penală, întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate de ambele instanțe ierarhic inferioare just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a manifesta o atitudine selectivă față de probele administrate în prezenta cauză după cum indică recurentul, ce denotă că instanțele de judecată nu au admis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea hotărârilor adoptate, fapt ce determină lipsa unor temeuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Colegiul penal consideră nefondat argumentul recurentului precum că „ *instanța de apel nu s-a expus în nici un fel cu privire la proba invocată de partea apărării și anume la trimitere extras care confirmă că inculpata a fost internată în spital în ziua de 12.06.2017 cu diagnosticul TCCAÎ contuzie cerebrală , contuzie a țesutelor moi a corpului, feței, ambelor mâni, contuzia șoldului drept, fapt ce denotă că declarațiile acesteia cu privire la faptul că anume ea a fost agresată și bătută de către Gorobeț Valentina, Gorobeț Victoria și Gorobeț Vitalie*” or, după cum urmează atât din decizia contestată (f.d. 224-232, Vo.I) cât și din materialele cauzei Gorobeț Vitalie a fost tras la răspundere contravențională în baza art. 78 alin. (2) și art. 354 Cod contravențional fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 35 unități convenționale (f.d. 128, Vol. I), iar în urma controlului efectuat de către organele de poliție s-a stabilit că acțiunile lui Gorobeț Valentina nu întrunesc elementele constitutive ale contravențiilor prevăzute de codul contravențional din motiv că nu au fost dobândite probe ce ar servi la constatarea existenței contravenției (f.d. 139, Vol.I).

Astfel, având în vedere cele constatate supra, instanța de recurs conchide că toți participanții la conflictul iscat au fost supuși răspunderii, care contravenționale iar care penale în limita acțiunilor întreprinse și a urmărilor prejudiciabile survenite, fiind respectate prevederile art. art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, care invocă că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie supusă pedepsei conform vinovăției sale.

Instanța de recurs apreciază ca fiind nefondat și argumentul recurentului precum că „ *instanța de apel nu și-a motivat refuzul privind respingerea solicitării apărării de a fi audiat expertul judiciar pentru a înlătura orice dubiu cu privire la natura leziunilor depistate la victimă și a martorului Fasola Marcel care a dat declarații contradictorii la etapa urmăririi penale și în instanța de fond*” deoarece instanța de apel a motivat în decizia sa de ce a reținut concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 222D din

23.06.2017 (f.d. 31-32, Vol.I) fiindcă aceste concluzii nu au trezit careva dubii instanței de apel, aflându-se în coroborare cu celelalte probe, cu referire la declarațiile martorului Fasola Marcel, instanța de recurs remarcă că deși instanța de apel a făcut referire la aceste declarații ele au fost de natură să influențeze esențial la emiterea sentinței de condamnare, or, din declarațiile acestuia urmează că el a văzut cum a venit salvarea după Gorobeț Valentina mai mult nimic, iar la baza sentinței de condamnare a lui Cojocaru Valentina au fost puse probe care în afara oricărui dubiu rezonabil confirmă vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal.

Astfel, analizând textul deciziei atacate (f.d. 224-232, Vol. I) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra apelurilor declarate de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatei Cojocaru Valentina și de către inculpata Cojocaru Valentina, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi declarat ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatei Cojocaru Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2019, în cauza penală privind-o pe **Cojocaru Valentina XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor